

АЙЗЕНГАВЕР ПЕРЕДБАЧАЄ НЕБЕСПЕКУ ДЛЯ МИРУ, КОЛИБ ПОКІНЧЕНО З ПОБОРОМ РЕКРУТА

Ген. Двайт Д. АЙЗЕНГАВЕР був останнім свідком адміністрації перед Військовою Комісією сенату, хоч це відносилось і до такої комісії палати репрезентативів, у справі продовження закону про примусовий побір рекрута. У своїх візнаннях він висловив погляд, що покінчення побору рекрута булоб те саме, що виставляти край на небесекі і загрожувати мирови цілого світу. Деякі конгресмени є цього погляду, що треба хвилево знести закон про примусовий побір рекрута, а тимчасом дати спромозу випробувати систему добровільного зголошування до військової служби. Шойно, як би така система показалася безуспішною, то в грудні требаб відновити закон про примусовий побір. АЙЗЕНГАВЕР сказав, що різні військові знавці передумували добровільчу систему під теперішню пору і прийшли до висновку, що нема певності, чи та система буде доцільна. Тому АЙЗЕНГАВЕР у повній щирості радить, не виставляти краю й світу на ризико і продовжити закон про побір

МАНЕВРИ ФЛОТИ НА АТЛАНТИСЬКІМ ОКЕАНІ.

Перші маневри на великі розміри після Дня Перемоги над Японією зарядила команда військової флотії в західній смузі Атлантийського океану і на Карібським морю. Маневри розпочнуться вже 19 квітня і потривають кілька тижнів. Вони закінчатся маніфестаційним віздом флотії до ньюйорського порту в дні 27 травня. Головна роля в маневрах припадає новій Осмій флотії під команду адмірала Марка А. Мінера. Флотія обіймає 29 військових кораблів, а між ними й могутній Мизурі, який знаходиться тепер на турецьких водах. Особливо заповідають, що президент Труман відвідає Філіппини й остров Бікіні, де планують пробу з атомовою бомбою. Ці відвідини заповіджені на початок липня 1946.

ОБГОВОРЮЮТЬ ЗМЕНШЕННЯ ВЖИТКУ МУКИ.

У зв'язку з акцією ратування голодних в Європі департамент рільництва запросив на наради 50 провідних підприємців млинів і пекарень, щоб нарадитися, як збільшити експорт пшениці до заграничних країв. З плану виходить, що кількість хліба для вжитку в Америці не булаб дуже обмежена, зате вживання муки на інші цілі треба зменшити на 25 відсотків. Появляються голоси, що треба пайкування.

РАДА ПЛАТНІ ВПЕРШЕ ВІДМОВИЛАСЯ ПРИЗНАТИ ПІДВИШКУ.

Зогляду на ціни харчів уряд вперше відмовився признати підвишку платні робітникам. Це сталося в Дітроїті, коли застрайкували молочари. Вони погодились приступити до праці ще 2 березня, коли їм признали підвишку на 18 центів. Вашингтонська Рада Стабілізації й Платні відмовилася признати підвишку на 18 центів, а признала лише на 10 центів, подаючи вияснення, що кошта життєві не піднеслись так високо, щоб треба давати підвишку 18 центів. Та це вияснення є лише декларативне, бо підприємці далі виплачують молочарям умовлену підвишку.

ВІДКЛАДАЮТЬ З ПРАЦІ РОБІТНИКІВ, БО НЕМА ВУГІЛЛЯ ДЛЯ ПРОДУКЦІЇ.

У Пітсбургу компанія Карнегі-Лінон Стіл Корпорейшен дала відпустку для 23,000 робітників тому, що фабрики засталися працю внаслідок нестачі вугілля. Вугілля не стає внаслідок страйку в копальнях. Коли до 20 квітня копальні м'якого вугілля не почнуть працю, сталівні планують далі відпустки для робітників.

УРЯД ДАЛЬШЕ ВИРОБЛЯЄ АТОМОВУ СИЛУ.

Америка далі видає найменше пів біліона доларів річно на виріб атомової сили й атомових бомб, як це звідомляє кореспондент ньюйорського Таймсу з достовірного джерела. Крім цього уряд має ще в запасі два біліони доларів на таку роботу. Кореспондент впевняє, що у виробі атомових бомб нема ніякого стриму від часу скинення першої бомби на Гірошіму в Японії. Шоб більше заводів для виробу атомової сили ще побільшено, бо їм мають вже вживати для промислових та для медичних цілей.

ЗБІДНІВ, ЖИВЕ НА ЗАЛІЗНИЧІЙ СТАЦІЇ.

Джан Освалд Філіпс, якому вже пішло на 66 рік життя, переслав на залізничній Пенсильванській стації в Нью-Йорку 32 ночей, бо не мав де подітися. Він мав колись становище інженіра в фабриці цукру з платнею \$10,000 річно.

ЯК НЕ МАСТЕ ПРАЦІ, АБО ХОЧЕТЕ КРАЩОЇ, чому не користати з оголошень знаменитих нагод для зарібку, поданих у оголошеннях нових робіт у „Свободі”?

Департамент стейту погоджується на повну співпрацю з Аргентиною

Злучені Держави відкинули на бік палицю, якою погрожували через свого амбасадора Бранада республіці Аргентині за її зв'язки з колишніми державами Осі. Секретар Джеймс Ф. Бірнс оприлюднив заяву, що Злучені Держави разом з Аргентиною підпишуть Міжамериканський договір про оборону, коли Аргентина не лише словами, але й ділами викаже, що вона відлекується зв'язків з державами Осі. Знавці висловлюють думку, що департамент стейту вже наперед порозумівся з аргентинським урядом, які це діла мають бути.

При цій нагоді оприлюднено вибори на президента в Аргентині. Показується, що полк. Перон дістав 1,474,447 голосів населення, а це дає йому 304 голосів у виборчій колегії, його противник д-р Хосе Тамборіні, дістав 1,207,359 голосів населення, а 72 електорів в колегії. Вибори переведено спокійно й законно й тому вислід голосування є рішальний.

АМЕРИКА БУДЕ ПОБОРЮВАТИ УСУНЕННЯ СПРАВИ ІРАНУ З О. О. Д.

Секретар стейту Джеймс Ф. Бірнс після наради з президентом Труманом рішив зав'язати поборювати змагання Советів, щоб справу Ірану усунути з денного порядку нарад Ради Забезпечення Організації Об'єднаних Держав. Америка буде домагатися, щоб іранська справа осталася адальше „двітвореною”, доки советські війська не виберуться з Ірану. Тимчасові обчислення голосів у Раді Забезпечення, заки ще зійдуться делегати на урядове засідання, вказує, що Америка буде мати за собою вимагану більшість голосів для переведення цього домагання.

30 ВІДСОТКІВ УСІЄ ДОПОМОГИ ІДЕ В РУКИ ТІТА.

Обчислення над експортом із Злучених Держав в заграничні краї вказують, що УНРРА сама вивозить 16 відсотків. Це вказує цензус за останній місяць. Головним експортом УНРРА є харчі. Найбільше матеріялів для прохарчування населення дістала від УНРРА Югославія, бо аж 30 відсотків усього експорту в січні. Це творить вартість \$36,000,000. Італія дістала харчів вартості \$4,000,000, Білорусь і Україна дістали в січні харчів вартості \$18,000,000 а в грудні попереднього року вартості \$13,000,000.

Що зробити з скитальцями в Європі, це одна з найтяжчих проблемів в О. О. Д.

Уже перший день нарад Спеціального Комітету Об'єднаних Держав Для Справ Скитальців і Диспласованих Осіб, виявив наглядно, що ця проблема є надзвичайно складна і тяжка до розв'язання. Головою цього Комітету обрано Гектора МекНіла, британського парламентарного підсекретаря для справ заграничних. Цей Комітет повстав з ініціативи Економічної й Соціальної Ради Об'єднаних Держав. Йому прийдеється, як заповідують, вирішувати в першу чергу долю еспанських республіканців, яких є дуже багато в Франції. Ту справу піднесе в Комітеті французький делегат. Далі будуть обговорювати долю скитальців з балтійських держав, себто з Латвії, Естонії й Литви, а далі з Польщі. Злучені Держави заступає Джордж Варен, що є дорадником у департаменті стейту щодо скитальчих справ. Виринуло питання, що зробити з польським військом, що не вертає до Польщі. Американське становище є таке, що тих воєнків буде можна вважати за скитальців доперва тоді, як вони зістануть здемобілізовані й не захочуть як такі вертати до Польщі. У цій справі британський міністер заграничних справ Бевин заявив недавно, що як таких воєнків, що не схочуть вертати, не буде багато, то ними займеться Британія. На нарадах була повна гармонія між делегатами з Британії та Злучених Держав. Та заповідують, що непорозуміння вирине доперва тоді, як забере слово советський представник. Совети, як кажеться, є тепер найбільше проти цього, що в скитальчих таборах має ширитися проти-советська пропаганда, особливо серед балтійців. Американське становище має бути таке, що якщо якась частина скитальців не захоче ніяк вертати, то вона повинна бути залишена в Німеччині й там шукати собі пристановища. Совети проти цього, бо бояться, що це скріпилоб в Німеччині проти-советські впливи.

ЛАСКІ ПРОТИ СОЮЗУ ПАРТІЇ ПРАЦІ З КОМУНІСТАМИ.

Проф. Гаролд Л. Ласкі, відомий з своїх про-советських виступів, видав брошуру, в якій вказує, що комуністи в Британії змагають до диктатури та одно-партійної системи правління. Робітництво, каже проф. Ласкі, булоб „дурним”, якби воно залишило свою філософію і свої свободи і пішло у спілку з комуністами. Ласкі є головою краєвої ексекутиви Партії Праці, що є тепер в Англії при владі.

ТАКИ ВИПЕРЕДИЛИ СОВЕТИ З ПШЕНИЦЕЮ.

Даремне ждав в Марсільї советський амбасадор, Александер Богомолов, кілька днів на параді, яку мали влаштувати з приводу прибуття советського корабля з 5,000 тонами пшениці для Франції. Комуністична преса розтрублювала ту пшеницю кілька тижнів, як велику допомогу Франції, ніби одинокую. Та скорше прибув американський корабель з 8,000 тонами пшениці й попусу комуністам пляни з великою парадом. Очевидно, що це не перший корабель з Америки, що привіз по війні пшеницю до Франції. Першим був тільки советський корабель, коли іде про пшеницю з Советів.

УКРАЇНСЬКІ СКИТАЛЬЦІ В АФРИЦІ.—Нова українсько-православна Христо-Рождственська церква в Тенгеру, східна Африка. В середині легат александрійського патріярха архимандрит Філотей Терігес (грек) і парох церкви священик Михайло Божерянов. Церква мурована, побудована в році 1944. Друга церква є в таборі Кідугала, побудована в році 1943. Крім цих двох церков о. Божерянов обслуговує 17 інших таборів, в яких церков нема. О. Божерянов просить, щоб йому прислали церковних річей, книжок, букварів та машинерії для оброблювання землі. Адреса до нього: REV. M. BOZERIANOW, P. O. ARUSHA, TANGANYIKA, AFRICA. — Через Канцелярію КЖК.

„ПРАВДА” ПРОТИ „РЕАКЦІОНЕРІВ”, ЩО ПІДДЕРЖУЮТЬ ІРАНЬСЬКО-СОВЕТСЬКИЙ КОНФЛІКТ

Московська „Правда”, орган Комуністичної Партії, виправдує в статті, яку передано ще й через радіо, відношення Советського Союзу до Ірану, підкресляючи, що між тими двома державами немає властиво ніякого конфлікту. Супроти цього домагається, щоб ту справу зняли негайно з агенд Ради Забезпечення Об'єднаних Держав. Цілий той „конфлікт”, пише „Правда”, є видуманий і піддержуваний „реакціонерами”. Та замітне тут те, що в цілій статті нема ні слова згадки, що Совети були зобов'язані вицофати свої війська з Ірану найдалі до 2. березня. Радіо заповіло, що відбудуться незабаром нові торговельні переговори між Советами і Іраном, як теж зачитувало письмо іранського прем'єра Гавена до советського міністра заграничних справ Молотова, в якому Гавен пише про великі „осяги” і „нову еру”. Це відноситься до нового договору, що його заключено між Іраном і Советами.

ОВАЦІНО ВИТАНІ.

Таке пишеться про іранські війська, що займали в Азербейджані міста, що їх залишали советські окупційні частини.

ПЕРЕДМИРОВА КОНФЕРЕНЦІЯ.

Секретар стейту Бірнс заповів, що з днем 25. квітня зачнуться в Парижі наради міністрів заграничних справ П'яти Потуг — Злучених Держав, Великої Британії, Советського Союзу, Китаю і Франції. Запросини на наради має вислати Франція. Як відомо, мирова конференція повинна би зачатись у Парижі з днем 1. травня. Підготовчу роботу вели цілий рік у Лондоні заступники міністрів закордонних справ. Тепер іде про те, щоб зіхались самі міністри закордонних справ згаданих потуг і переговорили що найважливіше.

БРИТАНЦІ ПЕСИМІСТИЧНІ.

Не зважаючи на те, що на наради міністрів закордонних справ у Парижі прибуде сам Молотов з Москви, що повинно би улекшити хід нарад, в Британії глядять на таку конференцію песимістично. А це тому, що покищо нема згоди між Британією і Советами ні щодо одної важливої проблеми на Сході Європи, чи деінде. Найбільше турбують Британію советські домагання відносно Італії, а зокрема щодо Триполітанії й Лівії. Британія противиться сим домаганням з „стратегічних причин”.

МИРОВА КОНФЕРЕНЦІЯ В ЛІТІ.

В Лондоні переконані, що мирова конференція не зачнеється скорше, як десь в середині літа.

ФРАНЦУЗИ ВДОВОЛЕНІ.

В Франції радіють тим, що Вашингтон віднісся до французького уряду, щоб скласти конференцію міністрів закордонних справ П'ятох Потуг. Це вважають піднесенням престижу Франції.

ПРОТИ ВИПРАВДАННЯ СОВЕТІВ.

Урядові кола в Англії є проти цього, щоб виправдати цілковито Совети в ірансько-советському конфлікті, як цього домагається А. Громико, советський делегат в Раді Забезпечення Об'єднаних Держав.

ПРИЗНАЮТЬ ВІДШКОДОВАННЯ.

Советська окупційна влада в Австрії визнала американську нафтову фірму Соконі-Векьюм Ойл Компані такою, що вложила свій гріш та знаряддя у нафтові підприємства в Цістердорф в Австрії. Теж заявила, що за це буде признане відшкодовання. Тільки не знати, чи американська фірма буде далі шеровцем у цьому австрійському підприємстві, яким тепер керує советська окупційна влада.

АНГЛІЯ І ФРАНЦІЯ У СОЮЗІ.

Наступило вже цілковите зближення між Францією і Англією. Виходить, що одинокі труднощі з підписанням договору є ті, що на деякі справи, як от щодо Рурської Області, треба згоди Злучених Держав і Советів.

ВАТИКАН ВИЗНАВ ЛЕБАНОН.

Дійшло до обміни дипломатичних письм між папою Пієм XII і президентом Лебанонської Республіки. А це означає, що Ватикан визнав цю республіку.

В ГРЕЦІЇ МОНАРХІСТИ ГОРОЮ.

Зрезигнував в Греції з регента архієпископ Дамаскінос, а король Юрій II, що перебуває в Лондоні на вигнанні, прийняв цю резигнацію з тим, щоб архієпископ остав до цього часу поки не буде назначений грецьким урядом другий регент. Та так є, що той уряд Народної Партії складається з монархістів, Ліві, що бойкотували вибори, є проти монархії й повороту короля до Греції.

"СВОБОДА" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597-7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Подинокое число три центи.		Three cents a copy.	
На рік	\$7.00	One year	\$7.00
На пів року	\$3.75	Six months	\$3.75
На три місяці	\$2.00	Three months	\$2.00
В Джерсі Сіті і Заграниці:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
Число з суботи (з англійською Частинкою):		Saturday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	\$2.50	One year	\$2.50
На пів року	\$1.50	Six months	\$1.50
За оголошення редакції не відповідає.			
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.			
Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.			

РЕВНО Й ПО СОБАЧОМУ

Читаючи в большевицьких У. ІІІ. Вістях про ХХІ. Конвенцію У. Н. Союзу, могли би читачі цієї газети подумати, що на цій Конвенції виступали комуністичні герої, політики, дипломати, що то всіх навчали, всюди верховодили і одинокі щось добре, справедливе й розумне сказали. А воно було якраз навпаки! Ті дві одиниці, що йшли по комуністичній лінії, були ніким і нічим. Їх буквально ніхто з понад 400 зібраних не хотів слухати, так, що передсідник Конвенції прямо благав делегатів і делегаток, щоби вислухали теж і такого голосу, хоч цей голос був тільки нахабним повторенням большевицьких брехонь і напастей, а нічим іншим.

У. ІІІ. Вісті, розписалися, між іншим, широко, як то їхній товариш атакував "Свободу" за статтю в ч. 292 з 1938 року, кажучи, що вона про-німецька, бо в ній сказано, що Україна могла би користатися навіть і з помічі Німеччини, якщо б вона визнала її самостійною і від нікого незалежною. Беремо тепер цю статтю, що властиво належала під розгляд минулої, а не цієї Конвенції, й шукаємо за тою, "німецькою орієнтацією", що її розтрублюють московські наймити ще й нині. І шож знаходимо у цій статті? Ось, уступи з неї:

... Ніхто з українців не думає визволитися з теперішнього ярма на те, щоби попадати зараз у нову неволю. Навпаки, всі ми, де ми не жили, повинні поводити себе політично так, щоб не допустити до цього, щоб наш нарід був знову поневолений, щоб теперішнє московське, польське чи румунське ярмо було заступлене німецьким, чи яким іншим".

Ось таке є написане чорне на білім у цій статті з 1938 року. І це є для кремльських слуг, "орієнтацій" на Гітлера". А є тому, що в ній пишеться теж про Москву, що не хоче зректися панування над Україною, як і про Польщу, що гнобить український нарід. А далі, що в цьому гнобленні українського народу помагають гнобителям теж і большевики в Америці. Зокрема написано там таке:

"У тій чорній роботі, зверненні проти України, бере, як відомо, дуже активну участь і большевицька зграя в Америці з своєю пресою. На це звертаємо увагу, хоч у тім нема нічого нового. Та зграя завжди була на услугах Москви. Тож не диво, що й тепер сповняє свою службу ревно і по собачому".

Ось тих уступів цієї статті большевицький ревнитель не захищував. Тому ми їх тепер наводимо. Вони своїм змістом і нині такі актуальні, як були ними в 1938 році. І будуть надалі актуальними, як довго загрожуватиме Україні й світові большевицька язва.

Закінчимо тим, що "товариші" пробували сповнити "свою службу ревно і по собачому" на ХХІ. Конвенції У. Н. Союзу, як її сповнювали на інших Конвенціях, чи як сповняли її при інших нагодах. За це дістали в нагороду погороду від Конвенції, так, як дістають її теж і від українського загалу. А як відплачується тим своїм пастухам Сталін, то цього не знаємо.

У допомогу акціям наших комітетів

З ухвал, які перейшли на шойно відбутій ХХІ. Конвенції Українського Народного Союзу, хочемо окремо звернутися на одну таку ухвалу, яка має загальне значіння, хоч відноситься властиво до членів У. Н. Союзу.

Ось тою ухвалою є "Апел" у справі піддержки праці Українсько-Американського Допомогового Комітету".

Цей "Апел" звучить так:

"ХХІ. Конвенція Українського Народного Союзу, яка відбулася в днях від 25-го до 30-го березня, 1946 року в місті Пітсбургу, Па., в готелі Вільям Пен, стверджує, що хоч український нарід поніс у цій Другій Світовій Війні величезні жертви в житті, крові й майні для знищення нацизму і фашизму та для здобуття повної перемоги над ними, то, однак, ця перемога не принесла йому очікуваної волі й свободи. А не принесла тому, бо на його землях далі панує чужа, комуністична влада з усіма найчорнішими її чертами тоталітаризму, крайньої реакції та цілковитої неволі.

"З цієї неволі вирвалися в часі війни і перебувають тепер на чужині сотні тисяч найсвідомішого робітництва, селянства, міщанства, серед яких є тисячі найкращих культурних працівників.

"Маючи на увазі їх важке положення, ця Конвенція визнає весь Союзний загал дані повну і всецілу піддержку цим громадським Комітетам, Конгресовому й Допомоговому, що створилися тут на американській землі саме на те, щоб помагати матеріально й морально цим сотням тисяч нещасних, обездолених скитальців, а зокрема, щоб обороняти право всього українського народу на дійсно віль-

М. В.

Наш рахунок червоному окупантові

(З Європи до "Свободи").

І. У вересні місяці 1945 р., в світовій пресі звуком тисячотонного дзвона пролунав рахунок большевицьким "совдеп" німецькому фашизму.

Як і належало чекати: російські часописи, що виходять поза межами есесерії, що симпатизують "батьку" Сталіну та його кагалу, переродившись з біогвардійців на білочервоних, цей "рахунок" піднесли на шит.

"Советський Патріот" (часопис суто большевицький) що виходить на гроші большевиків у Франції, теж подав цей матеріал, під заголовком:

легесенькою луною пригадав мені могутній резонанс нашого Володимирського собору в Києві. Під церквою влаштовано музей, де зберігаються прапори полків та імена тих, які поклали своє життя за чужу справу, бо серед них сила українського роду. А хто ж вигравав москалям битви, як не ми?"

Промовляє Ляйпціг і до українського серця. По-перше, словянськими назвами міст, сіл та призвищ людей в цих околицях. Не буду їх наводити, бо на це треба цілу книжку. А як що не українське, то споріднене з нами племя заступало й це місто, бо в 1000-му році воно звалось "Липці", а може й прямо "Липовець".

Що ж це за місто? Це місто, що виступало на цій "зразок" (од слова "зразок", чи "липи", а не Липськ яке швидко виводиться від слова "липати", як від слова "липа"). Вже за Володимиром Великим стояло це місто, а знаки нашого великого впливу колишнього доводять, що тут проляглося немало крові, щоб український, чи взагалі словянський корінь вирвати, а насадити тевтонського дерева.

Як один з духових центрів сходу Німеччини, хоч тут аж пахнуть од ненависти до сходу словянського, має Ляйпціг велике значіння, а в ньому чимало різних культурних установ — біржа, книжка, славновісна "Німецька Книгозбірня", де нагромадилося до півтора мільйона книжок, сила різних великих видавництв, тощо. Зокрема вишло тут немало й українських книжок, а в цю війну, крім інших, вийшов тут капітальний "Українсько-Німецький Словник" Зенона Кузеля й Ярослава Рудницького, в виданні Отта Гарасовича.

2.

Звичайно, не відразу все це побачив і оглянув, захоплений Ляйпцігом, а впродовж

по білому, що Р. С. Ф. С. Р. мала збитків — 249 мільярдів карб., УССР — 285 млір. і Білоруська ССР — 75 млір. карб. і т. д.

Не вважаємо за потрібне полемізувати, ані з "надзвичайною державною комісією", чи її урядом, ані з "Совет. Патріотом" з приводу того, чому саме Р. С. Ф. С. Р., що ледве була зачеплена фашистсько-німецьким військом, зазнала майже стільки збитків, як то зазнала Україна, яка була під німецьким чоботом аж 2 роки.

Зате хочемо у спокійнім, цілком безстороннім викладі показати читачам, хто Україні зробив "добро" й у чім, те "добро" найвиразніше, найпоказніше виглядає, як шило з мішка, якого не так легко захвати від стороннього ока. А вже шановні читачі й самі зуміють зробити відповідні висновки.

Заповідаємо також, що оглядатимемо в наших оглядах подальших, не "взіраючи на лічності" німецького чи советського "ратівника" України. Щоб цим наочно довести, що "не жди рятунку, ні відкого", як казав колишній советський гімн "Інтернаціонал". Бо на золотій таці щастя ніхто не приносить нікому. Його виборюють народи кров'ю й трупами чужини й своїми.

Отож, вищезгадана "надзвичайна державна комісія" перерахували усі збитки, зазнала, що "в суму збитків неведено національних утрат нашого народу, зв'язаних зі загубленим мільйонів советських людей, знищених німецькою-фашистським загарбником, на тимчасово окупованій ним советській території". А разом з цим додає: "особливо треба відзначити зруйнування й пограбування монастирів, церков, костелів, синагог (!) та інших установ релігійного культу".

(Не згажайте шановні читачі на те, що й перед війною, ані в церквах, ні в монастирях нічого нічого нічого не було, бо все те багатство було давним-давно пограбоване. Уявіть собі, що там було все гаразд, усе на місці. Далі ми покажемо який той "гаразд" був насправді, а що було на своїм місці, а чого бракувало, забракши раз і на завше).

Большевицький рахунок для німців.

За час вітчизняної війни, як згадає "рахунок", німецько-фашистськими загарбниками (чи не цікаво звучить цей вислів: азгарбниками?... Зовсім подібне на те, як крадій українця в крадія, щось на базарі, а той тоді біжить і кричить: ловіть злодюгу!... Ловіть загарбника — обікрав чесну людину!) знищено й пошкоджено на терені СРСР, що був окупований: 1,670 церков, 237 римсько-католицьких костелів, 69 часовень (невеличких з половиною місяців свого перебування в тому місті, вільний від праці час, а прибувши до відома треба було братися за працю, якої я раніш ніколи не виконував та ні обставини, ні люди, серед яких ту працю треба було виконувати, цілком не знав.

Відома на весь світ авіаційна фірма Юнкерса, інженіра й конструктора, який почав свою голосну життєву дорогу з маленької кузні ще перед першою Світовою Війною, мала багато своїх заводів і майстерень по різних містах Німеччини, а в Ляйпцігу розташовувалася одна з поважніших філій цієї фірми. Основні верстати й ангари стояли на передмісті Ляйпціга, тут же урядувала й дирекція фабрик філії, а підчас війни філія сильно розбудувалася, зайнявши й величезні модерні будинки "Технічної Виставки" ляйпцігських ярмарків, на протилежному кінці міста.

ких капличок), 258 інших споруд, що належали установам релігійного культу.

Вони, каже далі "комісія" зруйнували в Чернігові: старовинний Борисо-Глібський Собор, збудований на початку XII. віку; церкву Параски-Пятниці на Торгу, найвищий пам'ятник "русской" (не української?) архітектури XII. віку й собор Полоцького Євросинівського монастиря, збудованого 1160 року.

Отже вийшло цілком так, як каже приказка: із хвороголови тал... на розбиту. Той бо, якого нема ніколи, мовляв не зможе довести, що то не він теля вкрав. Полондровано ці українські історичні пам'ятники, т. зв. "русские" пам'ятники, такі ж самими большевиками розібравши більшість із церков, бо потрібна була цегла на будівництво жител і шкіл.

Але ходимо читачі далі. Ось "комісія надзвичайна" (цебто Ч. К.) бачить, що "в купі цегли перетворена Успенська церква Києво-Печерської Лаври, збудованої в році 1073, а разом з нею вісім монастирських корпусів" (житлових будівель для монахів. — М. В.).

"Руйнуючи монастирі, церкви, мечеті й синагоги", розкрадаючи (зверніть увагу! — М. В.) їхнє майно, німецькі загарбники, лише "Сов. Патріот", глумилися — над релігійними почуттями людей: солдати й офіцери приходили в церкви в шапках, палили цигарки, надівали на себе церковне "облачення" (цебто ризич, яких у церквах перетворених на стайні й комори, й сліду не було, там могли бути лише бочки з підмистою, різним реманентом, зерно і в ліпшій випадку — заборонені книги та давні матеріали, як це було в Володимирському соборі, в Києві), держали в церквах копейки (яблуку від яблунки зовсім близько падає!) і собак (навіть... собак!.. Бачите!...), а з віком улаштували нори до спання приміщення, а вони... От дурні!.. робили нари з вікон!..

Перепрошуємо ласкавих читачів, що ми так багато віддали уваги цим німецько-фашистським звірствам, з яких, на покаянню який той "гаразд" був насправді, а що було на своїм місці, а чого бракувало, забракши раз і на завше).

Перепрошуємо ласкавих читачів, що ми так багато віддали уваги цим німецько-фашистським звірствам, з яких, на покаянню який той "гаразд" був насправді, а що було на своїм місці, а чого бракувало, забракши раз і на завше).

Не маємо ми ні потреби, ні бажання виправдувати проклятих німецьких соціалістів, бо вони не заслужили в українському народі виправдання. Це ж бо через них потонула в рові Закарпатська українська республіка в 1938 році, загарбана потім мадярами. Та й Україна в ці-

лому зазнала й далі зазнає лиха тільки тому, що фашисти цьому є виною. Вони за свої злочини дістали!

Але переглядаючи наведені вище "рахунок", ми не можемо замовчати, бо ні сумління наше, ані кров нашого народу, невинна кров не дозволяють мовчати, а історія наша вимагає, показати всі ті фатальні страхотки й злочини, яких завдали й досі завдають "наші брати" "великої русської народ", очолений юдами-большевиками. Вони бо сьогодні звірствами фашизму німецького, за ліплють очі всьому світові, ховаючи тим часом свої в сотні раз більші звірства, вчинені народом не лише фізично, а й морально, культурно й релігійно, не кажучи вже за економічні й господарські збитки й прилюдні грабунки, якими тільки й існував та й далі існує ота потво-ра, що носить назву "соціалістична батьківщина" — ССР.

Большевицька руйна Києво-Печерської Лаври.

Те, що являла собою Києво-Печерська Лавра до революції 1917 року — не всі знають. Особливо не знає про це, майже нічого, наше виховане большевиками, молоде покоління. До того ж мало або й зовсім не знає, внаслідок своєї відірваності й вишавності читачі, що більшість вишавності з Галичини, а ще більше народилися уже в Америці й Канаді.

А була це святиня над усі святині. Десяти тисяч прочан ішли до неї сотні й тисячі кілометрів: заборонені шляхом порохом, засмаглі пекучим сонцем, обполоскані густими дощами, годуючись чим Бог, у дорож, поспав, несучи в грудах чисте полум'я святої віри. Стікали до цієї святині, як води ріками й потоками до моря, так люди до Лаври на покаянню: з берегів Льодового океану, з далеких закутків Сибіру, з Кавказу, тощо.

Київські святині Києво-Печерської Лаври, Михайлівського Золотоверхого монастиря, Софійського Собору, Десятинної Церкви тощо, то було величчя й зворушливе явище в духовному житті народів колишньої "Росії матушки" вже хочби тому, що Київ — був джерелом віри християнської. Що Київ дав у своїх святинях зародок не лише духовних, але й культурних цінностей, освіти й мистецтва та взагалі культури.

Особливу роль відігравала в цій усім свята Києво-Печерська Лавра. Вона, як і всі київські святині безліч раз була столічена загарбниками в давньому минулому. Знала вона грабунки татар і Суздальських та московських князів (рідних братів!). Але після руйни і пожежі, Лавра знову, як той Фенікс із попелу вставала, пречепурюючись багаторазовою своєю славою й багат-

ні, намагаючи середину, щоб не спотикнутися.

Саксонці, а це-ж було серце Саксонії, не залічуються до найбільш симпатичного німецького типу, а по вдачі й психології межують з прусакми. Дуже влучно порівняти їх з французькими "оверніцями", що вважаються за "кулакві" — підприєємчів, працюючих, охочих, тверезих і твердих людей. Але саме місто Ляйпціг ніби становить виняток і досить зрозумілий в цьому розумінні. Бо цей трохий й інтернаціональний місто — ширшого духа й розгону щедришого, а його роля як наскрізь торговельного міста, диктувала йому й певну огляду, ліберальніший погляд й звички та й відповідні конвенанси.

(Дальше буде).

В кожній українській хаті повинен знаходитися часопис "Свобода".

ФЕДОР КРУШИНСЬКИЙ

Я БАЧИВ НІМЕЧЧИНУ!

(Байки та дійсність про гітлерівщину)

Авторські права застерігаються: Copyright by Krushynsky Theodore, Paris, France.

22)

Ляйпціг положений рівно як на столі. Куди око не сягне — скрізь рівнина й рівнина, ніде ні горбка, ні гори, нісечі в Україні. Певне, тому Наполеон і програв тут свою битву, що нею намірювався полати Москву сильно пошерблену славу. Але не довелося, не мав і тут завзятий корсиканець кращого успіху. Противники його, а особливо Блюхер, за всяку ціну постановили — дати йому бій. Дня 15. жовтня 1813 р. Наполеон зайняв позиції між річками Фульдою й Ельбою та зібрав армію навколо Ляйпціга: 210,000 війська при 700 гарматах, величезна сила на ті часи. Але про-

тивник був завзятий та ще більш численний. Бої були дуже важкі й криваві. Тоді Ляйпціг налічував ледве 33,000 на-селення, а одних московських вояків лягло в бою 32,000 лю-дей — цілих 14 днів ховали у-битих, а в 37 шпиталях лікува-ли ранених. Про подію свід-чить збудований на ляйпціг-ських руках великанський, 91-метровий "Пам'ятник битви народів", відкритий в 1913 р. в століття бою прусаків, мос-калів та багатьох інших на-цій з французами. На увічнен-ня слави поставлено тут і цер-кву православну, небуденно-го стилу оригінальною краси-та чудового резонансу, який

го впливу колишнього до-водять, що тут проляглося не-мало крові, щоб український, чи взагалі словянський корінь вирвати, а насадити тевтон-ського дерева.

Як один з духових центрів сходу Німеччини, хоч тут аж пахнуть од ненависти до сходу словянського, має Ляйпціг велике значіння, а в ньому чимало різних культурних установ — біржа, книжка, славновісна "Німецька Книгозбірня", де нагромадилося до півтора мільйона книжок, сила різних великих видавництв, тощо. Зокрема вишло тут немало й українських книжок, а в цю війну, крім інших, вийшов тут капітальний "Українсько-Німецький Словник" Зенона Кузеля й Ярослава Рудницького, в виданні Отта Гарасовича.

2.

Звичайно, не відразу все це побачив і оглянув, захоплений Ляйпцігом, а впродовж

ЩО ПИШУТЬ?

З КРАЇНИ ГОРЯ, НУЖДИ СМУТКУ І ПЕЧАЛІ, ПЛАЧУ І РОСПУКИ.

Отсе передаємо дещо з листа, що його одержав гром. Юліан Баранков, з Ньюарку, Н. Дж., від свого давнього товариша, що тепер перебуває в Німеччині як скиталець в американській зоні.

Пишу до Тебе, Друге, з країни нужди і горя, смутку і печалі, плачу й розпуки. На ім'я тій країні — Європа. Постарайся описати Тобі деякі події з недавнього минулого днів — факти не виссані з пальців, а вірно правдиві, з рідних земель і рідних Тобі сторін. — щоб Ти й наші земляки мали бодай приблизну картину теперішньої нашої страшною дійсності.

Зрозумій одно, що передавати на папері жайття цієї війни, а спеціально на наших рідних землях від Сяну по Дон, ніяка рука не в силі. Це щось такого неймовірно страшного, що цілий здригається на саму згадку його; це одна величезна руїна, якої ніяка земля під сонцем за час існування людства не переживала. Остання війна, звана різною слабию і безборонних народів, це небувала річ в історії людства. Шасливі ті, що вийшли з неї цілі, бо мільйони невинних лягли головами.

Опинився я на скитальщині як один з тих, що ціло вийшли з млина смерті, разом із сотками тисяч українців зі всіх українських земель від Кавказу по Карпати; як той, що перебував жайття двохлітнього побуту на наших землях червоних орд большевиків, 1939-1941 рр., сатрапів московської тюрми народів, терору Н.К.В.Д. Я мав до вибору смерть у руках Н.К.В.Д. чи невмирущу смерть у далекому Казакстані, або бути вільним на чужині. Багато нас вибрало це останнє, тобто скитальщину; бути радше повітним вічним жидом-бурлакою бездомним, ніж залишитися на нашій бідній землі і безсмертно загинути, неминучо діставши з рук московсько-азійської голоти кулю в потилицю. Сестра... перебуває з мужом десь у Баварії. Адреси її не знаю, рівнож не знаю, що діється з...

ством знову сяла на ввесь світ, викликаючи подив у культурних західних гостей, що не раз, не два гостювали в Києві та оглядали його святині.

Але такого блюзнірства, такого глуму й знущання не зазнавали киянські святині й Лавра зокрема, мабуть ціколи від зародків християнства, як зазнали вони після революції большевицької таки від большевицької влади, яка тепер, коли сплюндровано стільки багатства й святості, мов біла намішкур... благодушно повернула народу віру. Ту віру, за яку сотні, тисячі свячеників було замордовано, а мільйони віруючих. Вернули ту віру над якою 25 років знущались, щоб тепер Христопродавці „Алексії“ славословили „батьку царя“ Сталіна!

Але Лавру Києво-Печерську нищено, не лише як святиню. Її нищено, як пам'ятника української тисячолітньої культури. А зроблено це було в такий „людяний“ спосіб:

Коли ліквідовано було Печерський монастир, рада на родних комісарів УССР ухвалила була передати всю Лавру Народному комісаріату освіти. В наслідок цього киянський губернаторський виконавчий комітет, постановою з 23. липня 1923 року зробив правним господарем киянської Лаври Народний комісаріат освіти.

А тому, що нужденний стан інвалідів війни, праці й революції, що були тоді в Києві й перебували приміщення, Гу-

Коби побули хоч два місяці в „раю“.

Жайття новітньої тюрми народів, страхіть режиму страшною неволі, безпощадного вислизку людини, країни голоду, холоду й нужди, якою є ССР, не в силі ніхто описати, бо схопити того всього й передати на папері майже неможливо. Треба побути там хоч 1-2 роки та самому це пережити. Булоб добре, щоб ті наші брати в Америці, які є прихильниками України Сталіна, побули в цьому „раю“ хоч 2-3 місяці. Тоді вони схаменилися і раз назавжди відпекалися не тільки бачити, але й чути не хотіли б про цей „рай“. Тоді вони були б найбільшими його ворогами. Це моя рецепта для всіх невірних Томів; іншої дати їм не можу, бо большевицька брехня може мати успіхи тільки там, де про дійсний стан найменше знають. Чуюмо, що і там у Вас не бракує цих повітних жайттів Сталіна. Хай вони схаменилися поки що на Україні є горстка українців, бо виведати буде таке, що лишилося тільки назва України, як колонія Москви, а мешкати будуть там не українці, а всілякі азійські кочовики-колоністи.

Руїна.

На літаках новітніх азіатів під проводом їх вождя Сталіна є варварський напис „смерть українцям“. Дятого жайття всі українці, що люблять своє і цінять його; всі, що пахнуть інтелігенцією і хочуть жити життям людини, а не раба; всі, що не є злодіями; всі, хто не є пастухами й прихильниками сталінського режиму — мусять бути знищені. Тому то багато українців, знаючи потворні й макабричні підходи того режиму й системи до людей, хочаби ще жити, а не вмирати, кинуло свій доробок на ласку долі і подалось у світ, в культурний світ, втікаючи від Азії, від знищення й смерті. Вони вийшли шлях скитальця на чужині. Залишилося на рідній землі наше ідейне й чесне селянство, хоч його теж багато виїхало на чужину. Багато тих,

берняльському відділу соціального забезпечення було передано будівлі верхньої Лаври та багатство різного майна, за експлуатацією якого, однак, мусіла слідувати киянська (!) Наросвіта.

І ось після цього безглузлого чинку „українського“ урядового, ледви минуло два роки часу, як майже все майно, що монахи збирали десятиками й сотнями років, було роздане, розпродане, розтягнене й просто розкрадене.

У такий спосіб загинули чудові роботи Лавретні меблі, виконання місцевих, часом кріпацьких майстрів, — їх вивозили, невідомо куди, дарували, невідомо кому, продавали за безцінь, по злодійському.

З багатьох шахів і вітрин по вивірено було все, що школо; позчезали, чи понищено дорожні килими; на пам'ятках стародавнього швацтва сиділи собі, мов би так і годиться, канцелярські службовці; службовці вживали й кришталеві монастирські дорогі кубки до пиття води, бито їх без жалю й так далі.

З нерухомого майна — розібрано на цеглу для будівництва 4 корпуси гостиниць монастирських, які колиб їх відремонтовано, далиб дев'ятьдесят гарних житлових приміщень; розібрано цілу низку господарчих будівель. Будинки колишніх мітрополітичних покоїв, що цілісним був дістався відділові Соціального

що залишилися на рідних землях, мужчини й жінки, в рядках У.П.А. Інших знову кати нашого народу вивозять на Сибір.

Другий наш пекольний ворог, що залишив по собі, в своїй кровожадній похоті на скарб, гекатомби жертв — це німець. Він здох по собачому й сьогодні важко покутує за свої гріхи. Цьому світовому гадові прийдесть дорого заплатити за свої нелюдські вчинки заподіяні на європейському суходолі.

Приходжу до рідних земель. Писати про них, серце крається, сльози стікають. Вистарчить одного слова: Руїна. Сотки тисяч людських жертв; багато спалених сіл; голі місця там, де ще недавно стояли деякі міста. Тернопіль, Золочів і Броди щезли з лиця землі; Львів збомбардований, з головного двірця тільки руїни, сотні каміньців зовсім розбиті, ще більше ушкоджені. В Галичині, а навіть на цілій Україні нема ні одного ділового міста, все пішло в повітря. На Україні від Харкова до Києва, тобто на просторі 700 квадратних кілометрів, все пішло з димом. На Волині спалено около 500 сіл.

При своєму відвороті з Галичини в червні 1941 року більшовики вимордували по лорках від Сяну по „Київ всіх невинних людей, що були придержані, і то без суду — мужчин, жінок, дітей і старців. І так у львівських тюрмах вимордували від 10 до 15 тисяч. Я оглядав особисто ці страждання. В місті був такий страшний сморід з розкладу тіл, що люди було перейти цю вулицю, де була тюрма. В Золочеві замордували 700 душ, між ними Михайла Сеніка з Розвора, в Самборі до 5,000, в Дрогобичі до 4,000, в Станіславові понад 5,000, в Тернополі до 2,000 і т. д. Так оце Н.К.В.Д. прощало визволення братів-українців, відступаючи в східні азійські степи. Таке діялося по всіх містах обезлюденої України, де лише пахлилися тюрми. Не оминули жайття жайття рідні села й менші містечка, бо і там падали жертви згинули озвірілих Н.К.В.Д.-істів. В Бібрці згинуло 37 осіб, в Краснім 40, в Ходорові 80 осіб. Кругом гори трупів, море крові. Василь Дичок замордований у Поморянах; в Глининах згину-

Забезпечення — уже під час передачі музеєві не мав арматури й люстер, половини шибок у дверях і вікнах; зіпсовано й розбито водогін і каналізацію; дах був увесь у дірках, все обмелювання — зникло, як буцім і не було там нічого. Чудовий будинок збудований у XVIII. сторіччі Лаврським кріпаком — архітектором Ковніром, перебудований під хлібопекарню № 7, що належала Соробкому (Союзу робітничої кооперації), а зрештою... згорів від недбальства та злочинного господарювання.

Мазепини вежу перебудовано... в гарбарню!

Чого не зруйнувала безгосподарність — систематично було руйновано людьми, часом за допомогою службовців інвалідного „містечка“, що належало Соцзабез. Зі старовинних мурів Печер зрівнано бляху; зруйновано аркади будови Гофріда Шедела, розібрано галерії, що вели до Печер; обкрадено Лаврську бібліотеку й архів; викрадено всі рідкі зразки роботи ливарів Трипілля й Межигір'я (що давно вже не існують, а це були ливарні монастирські давні часів!). Пропав і прекрасний бронзовий нагробок Кайсарова, чудової французької скульптури; викрадено 10 дзвонів з дзвіниць — з них деякі двохсотлітньої давности; розкрадені історичне майно з церков на Печерах, тощо. (Дальше буде).

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ГЕМПСТЕД, Л. АЙ.
Концерт у честь Тараса.

В неділю 3. лютого, громада „ри укр. православній церкві св. Михайла в Гемпстеді обхотила концертном 132 річницю уродин Тараса Шевченка. Поверх 400 присутніх на салі прислухувались артистичним продукціям церковного хору, яким проводив диригент-композитор, проф. Юрій Кириченко, які своїм добрим змістом відповіли достоїнстві святого. При піані була Долорес Рамар.

Народні танки, в яких виступали „старші і молодші“ танцюристи, випали надсподівано жарно з котрих на окрему увагу заслуговує соля: Олена Бойко в Гоні вітер, і Степана Березюка, Чумак — та за все належить признання їх інструкторці пані Анні Кишенюк.

Декламаторка Настуня Федорик з чуттям відщбетала „Розриту Могилу“, а п. М. Ланьків гарним баритоном

передавав дуже змістовну власного укладу „Присвату Роксвінам“.

З напруженням вислухали всі промови-науки, яку виголоснв в англійській мові д-р П. С. Ручек, проф. соціології у місцевім Гофстра Каледж, в якій референт, по походженню чех, визнав всіх шанувати пам'ять Шевченка, любовію до української землі, мови, ідеалів, звичаїв.

Місцевий парох о. Андрій Кушак визнав присутніх пошанувати пам'ять поета ділами до слів „Обніміте брати мої найменшого брата“, а у відповідь йому присутні зложили \$108 на поміч скитальцям в Європі.

Настрій був бадьорий і то-ж роковини на цю місцевість вишйли величаво, бо зібрані при постаті Шевченка з так поважним числ'ю додали не тільки поваги для святого, але був це доказ духового відродження як також національної єдності.

Присутний.

чи Курилович і Дмитро Шульга. Степан Дичок, брат Василька, щасливо втік. За ним гакож шукали. Жертвою більшовицьких горлорізів-сатрапів упало кількадесять тисяч наших заможніших українських селян, яких, як „жулаків“ і „ворогів народу“, вивезено на Сибір. А все решта сховалося в траву, боячись своєї тіни, і все на всіх язиках замовчало, бо почало „жити“ найщасливішим життям під сонцем сталінської конституції. В Глининах заарештували Я. Домбровського з родиною, д-ра Насса, д-ра Ісенебавма. Всі вони поїхали на Сибір і там погинули. З українців Дуліба, власник килимкарні, сидів півтора року в тюрмі. Брат д-ра Галана, Степан, який щасливо вийшов в останніх днях перед етечею з тюрми, помер. Хмугла старий з родиною і всі молоді втекли на захід до Польщі. Така то приблизна картина більшовицького панування в нас від вересня 1939 до червня 1941.

До отаких обдіраних і перемішених на останніх жейбках людей прийшли в 1941 році німці, другі варвари, вже з заходу. Хотіли панувати приводить їх до диявольського плану винищити в першу чергу жидів, а українців у дальшому — поляків. Жертвою падуць усі жиди цілої бувшої Польщі, в тім і Галичині і наших Глинин. В Глининах не стало ні одного жиди, всіх вимордувано. Ти можеш уявити собі вигляд Глинин, де залишилось зі всіх жидівських будинків яких 7 — 8, а все решта розібрано.

На скитальщині.

При другій хвилі комуністичної голоти зі сходо почалися фізичні втечі. Люди мали мали вже по самі вуха тих жахіть, яких зазнали за той короткий час большевицького панування... Я втік до... Тут живу вже дев'ять місяців разом із жінкою. Живемо в таборах, де нас є 1,400 осіб з різних земель України. В другому українському таборі є 1,200, в третьому 270. В цьому місті і повіті живе 5,000 українців. Що дальше робити з собою, наразі годі подумати. Найліпше булоб втекти в рідні сторони. Може щось станеться, може врешті зрозуміють Америка і Англія, що з азіатом їм не по дорозі та допоможуть бідним народам, таким, як ми, поляки, румуни, мадяри й інші — визволитися з цієї страшною тюрми наро-

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЯНИЧАРСЬКА РОБОТА

З нагоди XXI. Конвенції У. Н. Союзу видали українські яничари заклик, щоб члени їхали на Конвенцію і прочистили Союз, бо це їхня організація. Ось, де московська пахобність! „Ще не зловини, а вже скубе!“

Український парід іде 500 літ цю самою лінією і боронить свій парід перед виродками-запруданцями, як ось тепер перед московськими енкавудистами, що просто лічуть українців, які попадають у їхні руки. Та московські яничари передчасно радуються, що їм удасться дістати в свої руки отих скитальців, що тепер знаходяться в американській смугі в Європі. Особли-

дів. А як того не буде, то прийдесть їхати кудись у далеке невідоме і шукати щастя-долі.

Незавидна доля втікачів, боремося з різними труднощами, але всетаки ми вільні люди і, лягаючи та встаючи, ми певні того, що ніякий Н.К.В.Д.-іст не стрілить тобі в потилицю.

Шановний Друге, буду Тобі на все життя вдячний за Гвою товариську прислугу. Про Америку й думати не можу, бо туди дістатись дуже важко. Може нас кинуть кудись в Африку або Австралію. Про це ще нічого не відомо. У нас тут був американський воєк-українець. Він забрав і доручив багато листів, бачив наше положення і наші гаради. Пронху Тебе, передай привіт моїм землякам-глинцям. Жалую, що не можу бути на гробі мого батька, який спочив у Нью Йорку.

Згадуєш, що працюєш між нашими земляками в комітеті для помочі втікачам. Я не хочу розписуватись про європейську нужду, американське у це не повірять, але до нужди зі всі роки війни й побуту на вигнанні ми вже звикли. Що можеш, Друге, зроби для тих обездолених на чужині українців, бо хто зна, чи вони одиніко не залишаться при живих для боротьби за українську справу.

во боряться яничари проти цього, щоби, борони Боже, хтось із скитальців не достав- хтось в Америку чи Канаду та не розповів усієї правди про московськї затії в таборах.

Я знав двох визначних провідників п'ятої колумни в Америці. Одним був хлопець до послуги в Залізнях, а як сюди приїхав, то йому в голові у-роїлося, що він буде провідником українського народу. Але, щоби вибитися на провідника, треба працювати над собою і серед народу. А він хотів осягнути це без науки, тому пішов на большевицького наймита і „проводив“ так, як Москва наказувала. А другим то приборав собі письменницьке ім'я і нуж писати до большевицького органу свою колумну. Іх обох уже нема на цьому світі.

Але цікаво, що як не стало таких малих наймитів, то найшлися яничари, навіть з духовним ковніриком, і пишуть, пишуть... Але, щоб оправдати своє яничарство, вони кажуть, що слухають Києва. Отже слухали Києва і ті, що то писали заклик до ксвєнційних делегатів, щоб рагувати Союз пер-д... нашим українським провідом в Америці! Та якого Києва? Хіба не українського й правдивого, а того, що ним керують наслані з Москви агенти!

Онуфрій Собчак,
Філадельфія.

В СПРАВІ ГАЗЕТ ДЛЯ СКИТАЛЬЦІВ.

Тим з наших громадян, що надіслали передлати на „Свободу“ для своїх знайомих-скитальців у Німеччині та Австрії, подается до відома, що покищо почта ще далі не приймає вислोक газет для поодиноких осіб. Зате можна вислати тим, що подають А. P. O. Number, або UNRRA Team Number. Це не відноситься до пену-мерат газет до осіб у Франції, Бельгії, Швейцарії, Італії чи Англії. До них можна гэж вислати книжки. А, наприклад, з Франції вже лекше доставити книжки до скитальчих таборів.

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР

Написав
Д-р А. Т. КІБЗЕН

В цій книжці автор описує в приступний спосіб всякі недуги, їх прояви та лікування. Вона має 734 сторінок друку, опрацьована в політно, поділена на 22 розділи.

В цій книжці описані такі недуги: заразлив, з фізичних недомогань, з упіяючих середств, нирок, крові, серця, залоз, жил, костей; недуги жіночі, диточі, шкіри; недуги очей, ух, носа, зуюів і недуги венеричні.

Прочитавши цю книжку, можна захоронити себе і родину від всяких недуг. Ціна тільки \$3.00.

Замовлення враз з належитістю слати до:

„SVOBODA“

81-83 Grand St. (P. O. Box 346) Jersey City, N. J.

У ЦІ ЧАСИ, КОЛИ ЗАХІДНІ ДЕМОКРАТІЇ

в боротьбі проти тоталітарних диктатур шукають способів мирної співпраці народів і держав, одною з книжок справді на часі є книжка про Україну, її минуле і сучасне:

„ІСТОРІЯ УКРАЇНИ“
проф. МИХ. ГРУШЕВСЬКОГО
в англійському перекладі:
A HISTORY OF
UKRAINE
By MICHAEL HRUSHEVSKY

СТОРІН 629 4 КАРТИ (мапи) PRICE \$4.00

Для замовлення вирийте понижчий купон і зашліть зо замовленням.

ДО КНИГАРНІ „СВОБОДИ“, P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

Посилаю осьтут _____ доларів моні-ордером (чеком) і прошу вислати мені _____ примірників Історії України проф. Михайла Грушевського в англійським перекладі.

Ім'я _____

Адреса _____

Місто _____

Стейт _____

ВЕЛИКОДНІ КАРТКИ

Маємо вже на складі дуже гарні, релігійні, ВЕЛИКОДНІ КАРТКИ.
Ціна 5 центів одна.

Замовлення враз з гришми висилайте на таку адресу:

„SVOBODA“
P. O. Box 346 Jersey City, N. J.

Виповніть і витіть понижчий купон та вишліть на повншу адресу.

„SVOBODA“, P. O. BOX 346, JERSEY CITY 3, N. J.

Прошу мені прислати _____ Великодних Карток,

на що залучаю суму _____

Ім'я й прізвище _____

Адреса _____

Праця для жінок і муштин WANT ADS

Classified Department—Bergen 4-0237—BYrant 9-0582

ПОТРІБНО МУЖЧИН

КРАВЦІВ

При перероблянні жіночих убрань 40 годин, 5-денний тиждень. Голова в Employment Office, 12 пов. JOHN WANAMAKER 9th ST. & BROADWAY, N. Y.

СТОЛЯРІВ

досвідчених ДОБРА ПЛАТІНА, СТАЛО KULLMAN DINING CAR CO. 200 MIDDLESEX ST., HARRISON, N.J. Harrison 6-4581

ПОТРІБНО ЖЕНЩИН

Дівчат до праці при Лялі гарної постаті, добрі год. Martha's Restaurant 29 Ridgely Ave., Ridgely Park, N. J. — Hackensack 2-9677

ДЛЯ КРАЩОГО ЗАВТРА ЗАТРИМУЙТЕ СВОІ ВОЄННІ БОНДИ

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

Шукають своїх рідних ГРУПА: ЛИСТИ

УВАГА: Пишучи до Укр. Допом. Комітету, просимо з початку листа подати, в якій групі і під яким числом є дана особа.

402. До Дурделло Писифа від Дурделло Михайла.
403. До Пухача Анатолія, Демоніч Михайла, Луценко Осипа, Курило Івана, Журавельського Петра від Федора Михайла.
404. До кривих або знайомих від Берези М. Ярослав.
405. До Кутини Дмитра і Петра з с. Баранів, від Кутини Михайла.
406. До Кравців Федя з с. Струни від Бисун Степана.
407. До Перевішного Володимира (Дітройт) від Перевішного Августа.
408. До Чепига Василя з Сінгана від Чепига Андрія.
409. До Фішко Маріана від Бойко Мирослава.
410. До Чивель Василя з Жидачева, Франковського Анни від Губель-Левчиць Михайла.
411. До Горещка Анни від Горещка Юрія.
412. До Ковалів Федора з Синевицького від Росала Ярослав.
413. До Гримач Івана і Михайла та Гримача Петра і Андрія з с. Геленки, від Гримача Володимира.
414. До Логотинського Івана з с. Родонича, від Жила Василя.
415. До Буканчик Григорія і Миколи з с. Прибулівки від Миколи Степана.
416. До Стець Анни з Коженицьких від Антонович Івана з дому Коженицьких.
417. До Зав'яз Івана від Бумба Марії, дочка Миколи Зав'яз (Скопе).
418. До Пендюк Володимира в Канаді, від д-р Білоскуй Петра.
419. До Борисових Василя, Петра і Марії (зам. Василя), від Борисових Михайла.
420. До Коваленко Константина Степановича і Івана, Сергієнка Степана Івановича, від Коваленко Івана.
421. До Садовська Катерини, зам. Кошик, з с. Гривіч (тепер мабуть у Вінніпегу), від Росала Івана.
422. До Каспер Осипа та Федуняк Гривіч з Добровілля та Скалик Михайла з Кулини, від Янікеського Дмитра.
423. До Лизак Теодора з Карпатської України, від Гейб-Шабельської Марії.
424. До Левчиць-Грей Розалії і Михайла з с. Вірничо, від Сірко-Архиповської Юлії з с. Перекотиполе.
425. До Писун Івана, Марії Анастасії, Гриницьких Василя, Ілєнського Михайла з с. Угерсько, від Гудз Михайла.
426. До Кунаш Ізика, Артим Михайла, Лепицького Дмитра, Песко Федя, від Ілєнського Михайла з с. Родича.
427. До Левчук Єрофея, Захарчук Писифа і Анастасії, Яндрюшак Миколи, від Левчук Анаїя.
428. До Довжик Тихона з с. Застави (Камінь Коширський), від Скелєз-Бірюлю Ольги.
429. До Ляльки Миколи, Петра і Степана, від Ляльки Михайла.
430. До Дешко Анни з с. Купинович, від Кошик Катерини з с. Шешоричі.
431. До Перелутки Анни, Івана і Михайла від Перелутки Паскалі Ольги.
432. До Гаврилюк Луки з с. Лубанок Нікітич, Ракочий Петра, від д-р Гаврилюк Анаїя.
433. До Кузьмач Писифа з с. Червова, від Петриши Ілїї з с. Уржач.
434. До Максимчук Пантелеймона з с. Олешів, від Максимчук Олександра.
435. До Лосє Михайла і Софії з Ніжаникович, від д-р Липицького Тихона.
436. До Сидорович Івана з с. Острівця, від Плотича Петра.
437. До Ганкевич Максима з с. Черемошів, від Ганкевич Володимира.
438. До Гриняк Парані з с. Черемошів, від Леховського Ярослав, сина Кесей.
439. До Калит Роман, Катерини, Софії і Анни з с. Завари, від Гинда Івана і Михайла.
440. До Рухак Катерини, Барварі, Василя з с. Дубровки, Карпатська Україна, Шпонтак Василя з с. Дубровки, від Шпонтак Михайла.
441. До Федорак Павлини, зам. Мушницька, від Федорак Дмитра з с. Кулачків.
442. До Рідні і знайомих із Сінгана від Дутчак Степана.
443. До Шарган Анни з дому Янович з с. Лаздуни, від Віланич Станіслава.
444. До Троць Данила і Ковальської Марії з с. Куляна, від Ілєнського Василя.
445. До Барановської Юлії від Труш Володимира з с. Ніжаниковичі.
446. До Писунки Петра від Обух Захара, сина Івана.
447. До Самборського Василя, Андрія і Марії з с. Товсте, від Борочний Василя.
448. До Ігнатенко Миколи і Сергія з Великої України, від Ігнатенко Петра.
449. До Сивар Теодора з с. Прип'яти, від Сивар Василя.
450. До Ланка Ольги з дому Бубеля, від Бубеля Петра (брата).
451. До Баган Михайла і Теодора та Кіт Марії, від Баган Івана.
452. До Малай Василя, Терпелівського Василя з с. Сушиці, від Ілєнського Михайла.

ЗБОРИ ВІДПІЛИВ У. Н. СОЮЗУ

МІНЕАПОЛІС, МІНН. — Тов. Запорозька Січ, від 385, повідомляє членів, що збори відбулися в невідомо, 14 квітня, за часу С. Божий і церковний гід. Була звіт делегатів і прийняття нових членів до У. Н. Союзу. — О. Шабатура, пр.; І. Грешків, кас.; О. Козак, секр.

ШКАГО, ІЛЛ. — Місячні збори Тов. ім. Тараса Шевченка, від 252, відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

СТ. ЛУІС, МО. — Тов. Володимирів, від 179, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

ДЮРГЕМВІЛ, Н. Я. — Тов. Рішаків, від 188, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

НЮ КЕНСІНГТОН, ПА. — Бр. св. Арх. Михайла, від 296, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

БЕНТЛЕЙВІЛ, ПА. — Due to Easter Sunday being on April 21, Assembly No. 109 will have their meeting on April 14, 1946, at 2:00 P. M. in the Eagles Hall. — M. J. Shepley, Sec.

НЮАРК, Н. ДЖ. — Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від 371, відбулися в невідомо, 12 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

ПІЛМЕРТОН, ПА. — Уряд Бр. св. О. Нікола, від 369, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

ПІЛМЕРТОН, ПА. — Тов. Рішаків, від 188, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

ПІЛМЕРТОН, ПА. — Тов. Рішаків, від 188, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

ПІЛМЕРТОН, ПА. — Тов. Рішаків, від 188, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

ПІЛМЕРТОН, ПА. — Тов. Рішаків, від 188, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

ПІЛМЕРТОН, ПА. — Тов. Рішаків, від 188, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

ПІЛМЕРТОН, ПА. — Тов. Рішаків, від 188, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

ПІЛМЕРТОН, ПА. — Тов. Рішаків, від 188, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

ПІЛМЕРТОН, ПА. — Тов. Рішаків, від 188, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

ПІЛМЕРТОН, ПА. — Тов. Рішаків, від 188, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

ПІЛМЕРТОН, ПА. — Тов. Рішаків, від 188, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Збори Тов. св. Вас. Великого, від 364, відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Тов. Зігоя, від 20, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Тов. Запорозька Січ, від 251, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Тов. Запорозька Січ, від 251, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Тов. Запорозька Січ, від 251, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Тов. Запорозька Січ, від 251, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Тов. Запорозька Січ, від 251, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Тов. Запорозька Січ, від 251, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Тов. Запорозька Січ, від 251, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Тов. Запорозька Січ, від 251, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Тов. Запорозька Січ, від 251, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Тов. Запорозька Січ, від 251, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Тов. Запорозька Січ, від 251, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Тов. Запорозька Січ, від 251, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Тов. Запорозька Січ, від 251, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Тов. Запорозька Січ, від 251, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Тов. Запорозька Січ, від 251, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Тов. Запорозька Січ, від 251, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Тов. Запорозька Січ, від 251, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Бр. св. Івана Христителя, від 230, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Бр. св. Івана Христителя, від 230, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Бр. св. Івана Христителя, від 230, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Бр. св. Івана Христителя, від 230, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Бр. св. Івана Христителя, від 230, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Бр. св. Івана Христителя, від 230, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Бр. св. Івана Христителя, від 230, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Бр. св. Івана Христителя, від 230, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Бр. св. Івана Христителя, від 230, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Бр. св. Івана Христителя, від 230, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Бр. св. Івана Христителя, від 230, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Бр. св. Івана Христителя, від 230, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Бр. св. Івана Христителя, від 230, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Бр. св. Івана Христителя, від 230, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Бр. св. Івана Христителя, від 230, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Бр. св. Івана Христителя, від 230, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Бр. св. Івана Христителя, від 230, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Бр. св. Івана Христителя, від 230, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

КІВЛЕНД, О. — Бр. св. Івана Христителя, від 230, повідомляє членів, що місячні збори відбулися в невідомо, 14 квітня, в одній 12-й зарп. по Ст. Божий, а паролем і паролем при Кортес улі. І. Олександр, пр.; І. Мегас, пр.; М. Баток, секр.

РЕВМАТИЗМ

Хто терпить біль ревматизму без різниці в якій місці вас болить, наш новий винахід напевно вам допоможе. Бо тільки приложити до того місця де вас болить а в протязі одної години перестане вас болити.

Спробуйте і напевно до нас а не пожалуйте — це нас небуде коштувати ані одного цента, ми вишлемо вам наш винахід зовсім безплатно.

Наша адреса: W. SOROKOWSKI 320 E. 34th St., New York, City c/o Sup.

Почитайте самі а дайте прочитати свої діти нижку, з якої пізнати, як і чим можна в світі вижити і перемогти нужду та інші перешкоди і діти до світової слави і маєтку, вживаючи як одного так другого для допомоги тому бідному народові, з якого походимо. Такою книжкою є:

Олександр Мишуга (МИСТЕЦЬ І ЛЮДИНА) Львів, 1938. Сторін: 208. Ілюстрації: 60. Ціна \$2 в кінгріні „Свободи”.

Замовляйте, пишучи на таку адресу: “СВОБОДА” 81-83 GRAND ST., (P. O. Box 346) JERSEY CITY, 3, N. J.

ТАРЗАН, ч. 1360. У погоні.

ТАРЗАН, ч. 1360. У погоні.

ТАРЗАН, ч. 1360. У погоні.

УЖЕ МОЖЕМО ДАТИ НАШІЙ МОЛОДІ й американському народові КНИЖКУ

про генія України—ТАРАСА ШЕВЧЕНКА — написану англійською мовою, в якій є і переклади найкращих його творів спід пера професора Колумбійського Університету, КЛАРЕНСА А. МАНІНГА, відомого знавця української літератури та історії.

Такою книжкою є: Taras Shevchenko the Poet of Ukraine

Translated with an introduction by Clarence A. Manning Acting Executive Officer Department of East European Languages, Columbia University

Це перше того роду видання в Америці й в цілому англо-саксонському світі. Книжка та повинна з'явитися негайно в кожній хаті американських українців, в кожній школі, в кожній бібліотеці. Бо всім треба, щоб був найкращий репрезентант України, найліпший виразник духа і характеру української нації.

Ціна з поштою \$2.50. (3 Канади треба платити тільки американською валютою) Замовлення слати на таку адресу:

Svoboda P. O. BOX 346 JERSEY CITY 3, N. J.

Роздумуючи сам з собою, котрим то слідом пітиб, Тарзана бистре око зупинилося на блискучім предметі серед трави.

Це був діамант, який впав на землю вчасі, коли термі роз